

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. május 25.
(OR. en)

9313/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0170 (COD)**

**GAF 20
FIN 405
CODEC 849**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. május 25.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 338 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 883/2013/EU, Euratom rendeletnek az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az OLAF vizsgálatai hatékonysága tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2018) 338 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2018) 338 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.5.23.
COM(2018) 338 final

2018/0170 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló
883/2013/EU, Euratom rendeletnek az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az
OLAF vizsgálatai hatékonysága tekintetében történő módosításáról**

{SWD(2018) 251 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat indokai és céljai

A Bizottság ambiciózus jogalkotási menetrenden dolgozik, melynek célja az Unió pénzügyi érdekei védelmének megerősítése. 2017 júliusában a Parlament és a Tanács elfogadta az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvet.

2017 októberében a Tanács elfogadta az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről szóló rendeletet. Az Európai Ügyészség létrehozása a Bizottság kiemelt prioritása a büntető igazságszolgáltatás és az uniós költségvetést érintő csalás elleni küzdelem területén. Az Európai Ügyészség jelentősen meg fogja változtatni az EU eddigi, csalás elleni intézményrendszerét. Az Európai Ügyészség bűnügyi nyomozási és vádhatósági eljárásokat folytathat majd a résztvevő tagállamok bíróságai előtt. A vádhatósági eljárás tekintetében várhatóan következetesebb és eredményesebb ügyészségi stratégiát fog eredményezni az uniós költségvetést sértő bűncselekmények vonatkozásában, ami több vádhatósági eljáráshoz, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélethez és több behajtáshoz fog vezetni.

Az Európai Ügyészségről szóló rendelet elfogadásának következményeként ki kell igazítani az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 883/2013 rendeletet.

Az OLAF-ot 1999-ben hozták létre azzal a céllal, hogy igazgatási vizsgálatokat folytasson le az Unió pénzügyi érdekeinek védelme területén. Igazgatási megbízatása keretében az OLAF igazgatási szabálytalanságokat és bűnöző magatartást vizsgál. Az OLAF a csalás, a korrupció és az egyéb jogellenes tevékenységek elleni küzdelemben fontos szerepet tölt be a vizsgálatai révén, melyek pénzügyi behajtásokat, fegyelmi és igazgatási intézkedéseket, vádemeléseket és vádhatósági eljárásokat eredményezhetnek. Az OLAF a vizsgálati tapasztalataira támaszkodva lép fel az uniós költségvetést érintő, folyamatosan változó csalási környezet ellen. Egyre több vizsgálatot folytatott le, melynek következtében nőtt az ajánlások száma és a behajtásra javasolt források összege.

A csalás területét illetően az Európai Ügyészség létrehozása alapvetően javítani fogja a jelenlegi helyzetet. Az OLAF jelenleg az igazgatási jogköreit gyakorolva igazgatási vizsgálatokat végez, melyek korlátozottabbak a bűnügyi nyomozásokhoz képest. Bűncselekmény gyanújának felmerülése esetén az OLAF csupán ajánlásokat címezhet a nemzeti igazságügyi hatóságoknak, ez azonban nem jelent biztosítékot arra, hogy azok bűnügyi nyomozást indítanak. Azokat az eseteket, amelyek az Európai Ügyészségben résztvevő tagállamokban merültek fel és bűncselekmények gyanújára adnak okot, a jövőben az OLAF jelenteni fogja az Európai Ügyészségnek és együttműködik vele a nyomozásai keretében.

Az Európai Ügyészségről szóló rendelet már tartalmaz rendelkezéseket az Európai Ügyészség és az OLAF közötti kapcsolat szabályozására vonatkozóan. E rendelkezések a szoros együttműködés, az információcsere, a komplementaritás és az átfedések elkerülése elvére épülnek. Ezeket a szabályokat figyelembe kell venni és ki kell azokat egészíteni a 883/2013 rendeletben. A 883/2013 rendelet módosítását legfőképpen az indokolja, hogy az OLAF-ra vonatkozó jogi keretet addigra kell kiigazítani, mire az Európai Ügyészség megkezdi működését. Az új jogi keretbe való zökkenőmentes átmenet biztosítása érdekében a

módosított rendeletnek még az Európai Ügyészség működésének megkezdése (a tervek szerint 2020 vége) előtt kell hatályba lépnie.

Az Európai Ügyészség és az OLAF megbízatása, saját hatáskörükön belül, az Unió pénzügyi érdekeinek védelme. Míg az Európai Ügyészség bűnügyi nyomozásokat fog lefolytatni, melyek célja az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elkövetőivel és azok büntőrsaival szembeni nyomozás és vádhatósági eljárás lefolytatása, valamint e személyek bíróság elé állítása, addig az OLAF a továbbiakban is igazgatási vizsgálatokat fog végezni, melyek során kiemelt hangsúlyt fektet az adminisztratív behajtások megkönnyítésére, valamint az uniós pénzügyek további megkárosításának elhárítására igazgatási intézkedések révén. Ezért a jövőbeni Európai Ügyészség és az OLAF fő tevékenységi területe elkülönül egymástól, azonban mindketten közös célt szolgálnak.

Az OLAF az eddigiekkel megegyezően fogja elvégezni a vizsgálatait azokban a tagállamokban, amelyek ebben a szakaszban nem vesznek részt az Európai Ügyészségben. Célszerű, hogy ezekben a tagállamokban a nemzeti hatóságok és az OLAF elősegítsék azoknak a feltételeknek a megteremtését, amelyek szavatolják, hogy az Unió pénzügyi érdekei az EU egész területén hathatós és azonos mértékű védelemben részesülnek.

Ilyen körülmények között döntő fontosságú, hogy az OLAF-ra vonatkozó jogi keret lehetővé tegye a számára, hogy betölthesse a szerepét az Európai Ügyészség, a tagállamok és az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei tekintetében. A 883/2013 rendelet bizottsági értékelése szerint a rendeletnek köszönhetően az OLAF folyamatosan konkrét eredményeket tudott felmutatni az uniós költségvetés védelmével illetően. A 2013-as változtatások egyértelmű javulást hoztak a vizsgálatok lefolytatása, a partnerekkel való együttműködés és az érintett személyek jogai tekintetében. Az értékelés ugyanakkor olyan hiányosságokra mutatott rá, amelyek befolyásolják a vizsgálatok eredményességét és hatékonyságát. E megállapítások területek széles körére vonatkoznak, többek között az OLAF vizsgálati eszközeire, az OLAF hatásköreinek érvényre juttatására, a belső vizsgálatok lefolytatása során alkalmazandó egységes feltételekre, a digitális igazságügyi műveletekre, az OLAF-ajánlások nyomon követése terén mutatkozó különbségekre, a tagállamok és az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek együttműködési kötelezettségére, valamint a jogi keret általános koherenciájára.

E javaslat azonban nem terjed ki az értékelésből levont összes megállapításra, mivel a felülvizsgált rendelet már hatályos lesz akkor, amikor az Európai Ügyészség megkezdí működését. A javaslat ezért néhány célirányos módosítást tartalmaz, melyek az értékelés legegységértelműbb megállapításaira épülnek. Ezek rövid távra szóló, döntő fontosságú módosítások, melyekkel megerősíthető az OLAF-vizsgálatokra vonatkozó keret és biztosítható egy erős és teljes mértékben működőképes OLAF, mely igazgatási vizsgálatokkal egészíti ki az Európai Ügyészség által alkalmazott büntetőjogi megközelítést, ugyanakkor a módosítások nem vonják maguk után a megbízatása vagy a hatásköreinek módosítását.

A módosítások azokra a területekre összpontosítanak, ahol jelenleg a hatályos rendelet néhány rendelkezésének pontatlansága akadályozza az OLAF műveleteinek – elsősorban a helyszíni ellenőrzések és szemlék – hatékony lefolytatását, valamint a bankszámlákkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférést. A javasolt módosítások célja az érintett gazdasági szereplőkre, a tagállamokra és az OLAF-ra vonatkozó jelenlegi rendelkezések egyértelműsítése és az azokkal kapcsolatos félreérthetőség csökkentése, ami a jogbiztonság javítását szolgálja. A módosítások révén az OLAF hatékonyan és koherensebb módon tudna eljárni valamennyi vizsgálatában. Ez közvetlenül kapcsolódik a költségvetés Unió-szerte történő, magas szintű védelmének, valamint a vizsgálat alá vont gazdasági szereplők számára megfelelő eljárási garanciák biztosításának célkitűzéséhez.

A javaslat átfogó célkitűzése az Unió pénzügyi védelmének megerősítése. Ez a következő három egyedi célkitűzéssel fog megvalósulni:

- az OLAF működésének hozzáigazítása az Európai Ügyészség létrehozásához,
- az OLAF vizsgálati tevékenységének hatékonyabbá tétele,
- a 883/2013 rendelet egyes rendelkezéseinek egyértelműsítése és egyszerűsítése.

A Bizottság már jelezte az értékelő jelentésében, hogy az említett célirányos módosításokat tartalmazó javaslatot követhetné egy messzebbre menő folyamat, mely az OLAF-ra vonatkozó jogi keret – melynek meghatározó aspektusai az OLAF 1999. évi létrehozásáig nyúlnak vissza – modernizálását szolgálja. Ez lehetőséget adna arra, hogy a 21. században elkövetett csalások területeinek és trendjeinek összefüggésében még mélyrehatóbb módosításokat mérlegeljünk, és figyelembe vegyünk az Európai Ügyészség és az OLAF közötti együttműködés során szerzett tapasztalatokat. Ennek kapcsán figyelembe lehetne venni az értékelés más megállapításait is, valamint a jogi keret olyan aspektusait, amelyeket illetően további mérlegelésre és megvitatásra lehet szükség.

Összhang a meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel

A 883/2013 rendelet módosítása az Európai Ügyészség létrehozásának következménye, és kifejezetten az a célja, hogy biztosítsa az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét szolgáló jogi keret koherenciáját. A módosítás, az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelv és az Európai Ügyészségről szóló rendelet elfogadását követően, további lépést jelent egy megerősített jogi keret felé, mely biztosítja az összes rendelkezésre álló eszköz hathatós igénybevételét a csalás elleni küzdelemben.

Ez különösen fontos az Unió következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos intézkedései tekintetében. Az uniós polgárok bizalmának megnyerése, valamint az európai projekt és hozzáadott értékének erősítése szempontjából kulcsfontosságú, hogy az uniós költségvetési források felhasználása hatékonyan és szabályszerűen történjen. Az Európai Ügyészség létrehozása és az OLAF-ra vonatkozó jogi keret megerősítése hozzájárul a Szerződésben meghatározott cél megvalósításához, nevezetesen az Unió költségvetésének magas szintű védelméhez az Unió egész területén (EUMSZ 325. cikk).

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

Ez a kezdeményezés összhangban van más jogalkotási fejleményekkel, melyek az uniós bevételek, kiadások és eszközök csalással szembeni ellenállóbbá tételét, továbbá a bűnüldöző szervek közötti együttműködés javítását célozzák.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

Jogalap

A javaslat jogalapja az EUMSZ 325. cikke és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikke.

Szubszidiaritás

Az OLAF kifejezetten európai feladatot lát el, nevezetesen az Unió pénzügyi érdekeinek az EUMSZ 317. és 325. cikke szerinti védelmét, melyet ugyanilyen módon nem lehet nemzeti szinten ellátni. A javaslat az Unió egyik hivatalának vizsgálataira vonatkozik, melyeket jelenleg uniós rendelet szabályoz. A javaslatnak nem célja, hogy megváltoztassa az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás elleni, a tagállamok és az Unió által közösen folytatott küzdelemmel kapcsolatos tagállami hatásköröket és feladatokat, és nem célja az OLAF hatásköreinek és megbízatásának kiterjesztése sem.

A javaslat az Európai Ügyészséggel kialakítandó kapcsolatra vonatkozik, mely uniós rendelet alapján létrehozandó uniós szerv. Következésképpen az OLAF és az Európai Ügyészség közötti együttműködés uniós szintű fellépést tesz szükségessé.

A módosításokra, melyek az OLAF-ra vonatkozó jogi kereten belül a nemzeti jogszabályokra való (a helyszíni ellenőrzésekre és szemlékre, valamint az OLAF-jelentések elfogadhatóságára vonatkozó) hivatkozásokat konkrétabb keretbe foglalják, valamint a tagállamok által (elsősorban az OLAF banki adatokhoz való hozzáféréseinek biztosítása terén) nyújtott segítségre annak biztosításához van szükség, hogy az OLAF hatékonyan és koherensebb módon folytathassa le vizsgálatait az Unió egészében. Ezzel biztosítható, hogy az OLAF valamennyi tagállamban hatékonyan használhassa a vizsgálati eszközeit az európai érdek (vagyis az Unió pénzügyi érdekei) védelmében, és ezzel egyidejűleg biztosíthassa az OLAF-vizsgálatok alá vont gazdasági szereplők számára a megfelelő eljárási garanciákat. E célkitűzések uniós szintű fellépést igényelnek.

Arányosság

A javasolt módosítások a javasolt célkitűzések eléréséhez szükséges mértékre korlátozódnak, ezért megfelelnek az arányosság elvének.

Az Európai Ügyészséggel kapcsolatos módosítások a 2017/1939 rendelet elfogadásának következményei. A módosítások nem lépnek túl azon a mértéken, ami az OLAF működésének az Európai Ügyészség és az OLAF közötti kapcsolatra vonatkozóan az említett rendeletben meghatározott elveknek megfelelő kiigazításához szükséges.

Ezen kívül módosul a rendelet néhány aspektusa, melyek esetében a gyakorlati alkalmazás hiányosságokat tárt fel a meglévő rendszerben. Bár az értékelés alapján levont következtetések területek széles körére vonatkoznak, a javaslat csak az olyan területeket érintő módosításokra vonatkozik, amelyekeken rövid távon fontos változtatásokra van szükség az OLAF-vizsgálatok hatékonyságának biztosítása érdekében. A konkrét módosítások nem lépnek túl azon a mértéken, ami az említett célkitűzés elérése, továbbá a különböző jogi érdekek kiegyensúlyozása érdekében szükséges. A helyszíni ellenőrzések lefolytatására vonatkozó rendelkezések csak olyan mértékben módosulnak, ami szükséges annak biztosításához, hogy az OLAF hatékonyan használhassa ezt a vizsgálati eszközt valamennyi tagállamban. Ezek a módosítások nem érintik a nemzeti jog alkalmazását azokban a helyzetekben, ahol a nemzeti jogszabályokat kell alkalmazni, vagyis amikor felkérlik a nemzeti hatóságokat az OLAF-nak történő, a nemzeti eljárási szabályaiknak megfelelő segítségnyújtásra. Ez az elv alkalmazandó a banki információkhoz való hozzáféréstől szóló új rendelkezés tekintetében is: a rendeletben egyértelműsíteni kell egyrészt, hogy a nemzeti illetékes hatóságoknak elő kell segíteniük az OLAF hozzáférést az ilyen információkhoz, melyek csalás különböző típusainak leleplezéséhez szükségesek, másrészt pedig azt, hogy a nemzeti hatóságok ennek során a nemzeti jogszabályok alapján járnak el.

A jogi aktus típusának megválasztása

A 883/2013 rendeletet azonos típusú jogi aktussal, nevezetesen rendelettel kell módosítani.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

A 883/2013 rendelet értékelése

2017. október 2-án a Bizottság elfogadta a 883/2013 rendelet alkalmazásának értékeléséről szóló jelentését. A jelentést az OLAF Felügyelő Bizottság véleménye kísérte.

Az értékelés szerint a rendeletnek köszönhetően az OLAF konkrét eredményeket tudott felmutatni az uniós költségvetés védelme terén. Ugyanakkor számos olyan hiányosságra is rámutatott, amelyek negatívan érintik az OLAF vizsgálatainak hatékonyságát. E megállapítások a rendelet alkalmazásával kapcsolatos számos területre vonatkoznak. Az alábbiakban összefoglaljuk azokat a megállapításokat, amelyekkel a javaslat foglalkozik és amelyek rövid távon döntő fontosságúnak tekintendők az OLAF-vizsgálatokra vonatkozó keret megerősítése szempontjából.

A vizsgálatok lefolytatását illetően az OLAF vizsgálati hatáskörei különböző uniós jogszabályokból származnak, többek között a rendeletből. E jogi aktusok néhány esetben a nemzeti jogba foglalt feltételektől is függővé teszik e hatáskörök alkalmazását, különösen a gazdasági szereplőknél végzett helyszíni ellenőrzések és szemlék, valamint a tagállamok területén lefolytatott digitális kriminalisztikai műveletek tekintetében. Az értékelés rámutatott arra, hogy nem teljesen egyértelmű, hogy a 883/2013 rendelet milyen mértékben teszi alkalmazandóvá a nemzeti jogot. A vonatkozó rendelkezések eltérő értelmezései és a nemzeti jogszabályok közötti eltérések következtében az OLAF nem tudja egységesen gyakorolni a vizsgálati hatásköreit és korlátozzák az OLAF-ot abban, hogy a vizsgálatait hatékonyan folytathassa le valamennyi tagállamban.

Az értékelés szerint meg kell vizsgálni azt is, hogy mennyiben szükséges és lehetséges javítani a bankszámlákkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférést megfelelő feltételek mellett, mivel ezek az információk döntő fontosságúak lehetnek a csalás vagy a szabálytalanság eseteinek felderítésében. A héa területét illetően az értékelés szerint egyértelműsíteni kell és meg kell erősíteni az OLAF megbízatását.

Az értékelés említi a nemzeti hatóságokkal való együttműködés néhány olyan esetét, amikor az OLAF nehezen kapta meg a szükséges segítséget, ugyanakkor elismeri, hogy a 883/2013 rendelettel bevezetett csalásellenes koordinációs szolgálatok igen pozitív fejleményt jelentettek e tekintetben.

A vizsgálatokat követő intézkedéseket illetően az értékelés szerint az OLAF-ajánlások nyomon követésével kapcsolatban a legnagyobb hiányosságot az OLAF által összegyűjtött bizonyítékoknak a nemzeti bírósági eljárásokban való elfogadhatóságára irányadó szabályok jelentik. A rendelet előírja, hogy az OLAF-jelentések elfogadható bizonyítéknak minősülnek ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett, mint a nemzeti közigazgatási vizsgálatok által készített közigazgatási jelentések. Az értékelésből kiderült, hogy néhány tagállamban e szabály nem biztosítja eléggé az OLAF tevékenységeinek hatékonyságát.

A rendeletben foglalt megbízatás szerint az OLAF segítséget nyújt a tagállamoknak az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében hozott intézkedéseik összehangolásához is. Ez az OLAF megbízatásának egyik kulcseleme, mely a tagállamok közötti, határon átnyúló együttműködés támogatását célozza. A rendelet azonban nem tartalmaz részletes rendelkezéseket az összehangolás szabályaira vonatkozóan.

Végezetül, az értékelés számos olyan rendelkezést azonosított a rendeletben, melyek még egyértelműsítésre szorulnak.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

A 883/2013 rendelet szabályozza az OLAF-vizsgálatok lefolytatását és az intézményi partnerekkel történő együttműködés mechanizmusait. A rendelet által érintett érdekelt csoportjai jól körülhatároltak, ezek túlnyomórészt az Unió intézményi keretén belül működnek, illetve az érintett tagállami hatóságok. A nyilvánosságot nem érintik közvetlenül a rendelet rendelkezései, nem felel azok alkalmazásáért és nincs birtokában a rendelet felülvizsgálatához szükséges bizonyítékoknak. Ezért nem került sor nyilvános konzultációra.

A kezdeményezéssel kapcsolatos ütemterv 4 héten át volt elérhető a nyilvánosság számára véleményezés céljára, azonban nem érkezett rá vélemény.

Sor került az érdekelt felek csoportjaival folytatott konzultációra:

- a nemzeti hatóságokkal (csalásellenes koordinációs szolgálatokkal, igazságügyi hatóságokkal, bűnüldöző hatóságokkal és irányító hatóságokkal) kérdőív révén konzultáltak, valamennyi tagállamnak a csalásellenes koordinációs szolgálatokon keresztül küldték meg a kérdőívet, 21 különböző tagállamtól 44 válasz érkezett;
- az Unió intézményeivel, szerveivel, hivatalaival és ügynökségeivel kérdőív révén konzultáltak, ezekre 28 válasz érkezett;
- a tudományos szakértők és az ügyvédek ebből a célból megrendezett műhelytalálkozó keretében ismertették az álláspontjukat.

A konzultáció keretében megkeresett érdekelték túlnyomó többsége egyetértett a 883/2013 rendeletnek az Európai Ügyészség jövőbeni létrehozása tekintetében történő lehetséges módosításával, melynek célja az OLAF és az Európai Ügyészség közötti szoros együttműködés lehetővé tétele és annak biztosítása, hogy mindegyikük hatékonyan gyakorolhassa a megbízatását. Széleskörű az egyetértés abban, hogy egyértelmű szabályokra van szükség az átfedések elkerülése, továbbá a legnagyobb mértékű komplementaritás biztosítása és a hiányosságok felszámolása érdekében.

A konzultáció keretében megkeresett érdekelték különböző mértékben egyetértettek azzal, hogy szükség van a 883/2013 rendelet módosítására az OLAF vizsgálatainak hatékonyabbá tétele céljából. A válaszadók többsége támogatta, hogy szükséges javítani az OLAF arra irányuló képességét, hogy a tagállamokban hatékonyan és koherens módon folytassa le a vizsgálatait. A válaszadók többsége támogatta továbbá a rendelet egyértelműsítését és megerősítését a hea és az OLAF banki adatokhoz való hozzáférése tekintetében. A válaszadók különböző álláspontokat képviseltek az olyan kérdésekben, mint pl. az OLAF-jelentések elfogadhatósága a nemzeti eljárásokban, vagy a csalásellenes koordinációs szolgálatok szerepe és megbízatása.

2018. február 16-án a COREPER jóváhagyta „Az eljárás eredménye – A 883/2013/EU, Euratom rendelet alkalmazásának értékeléséről szóló bizottsági jelentés” című dokumentumot. A dokumentumban felszólítja a Bizottságot, hogy elsősorban olyan kérdésekre összpontosítson, amelyekkel biztosítható az OLAF és az Európai Ügyészség közötti zökkenőmentes együttműködés anélkül, hogy ki kellene bővíteni az OLAF kompetenciáit és hatásköreit. Emellett felsorolja azokat a témaköröket, amelyekkel néhány küldöttség szerint foglalkozni kellene a javaslatban.

A 883/2013/EU rendelet felülvizsgálatát a tagállamok igazságügyi miniszterei is megvitatták, először a Szófiában 2018. január 26-án megrendezett informális ülésük, majd a 2018. március 8–9-én Brüsszelben megrendezett Bel- és Igazságügyi Tanács keretében. A Tanács hangsúlyozta, hogy döntő fontosságú az Európai Ügyészség és az OLAF közötti együttműködés, melynek a kompetenciák és a felelősségi körök egyértelmű szétválasztásán, a kiegészítő jellegen, továbbá a két intézmény közötti versengés és a feladatok átfedésének elkerülésén kell alapulnia. A 883/2013 rendeletnek tükröznie kell az Európai Ügyészségről szóló rendeletnek a két hivatal közötti kapcsolatra vonatkozó rendelkezéseit.

A javaslat elkészítése során figyelembe vették az OLAF Felügyelő Bizottságnak a 883/2013 rendelet alkalmazásáról szóló 2/2017 sz. véleményét is. A vélemény hangsúlyozza, hogy a módosított rendeletnek egységes alapelveket kell biztosítania valamennyi vizsgálat vonatkozásában a hatáskörök egységes gyakorlása céljából és az értelmezési nehézségek elkerülése, továbbá a jogi egyértelműség és az eljárási garanciák megerősítése érdekében. A

vélemény szerint szükség van a bankszámlákkal és a készpénzáttalalásokkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférésre és az Unión belüli héa-csalások kivizsgálására. A vélemény tartalmazza továbbá bírósági felülvizsgálatok bevezetését, továbbá az eljárási garanciák megerősítését és azok ellenőrzését, különösen az Európai Ügyészség létrehozásával összefüggésben, valamint az OLAF által összegyűjtött bizonyítékok bírósági eljárásokban való elfogadhatóságának javítása céljából. A vélemény hangsúlyozza, hogy egyértelműsíteni kell az OLAF és az Európai Ügyészség közötti jövőbeni együttműködésre vonatkozó szabályokat. Végezetül, a vélemény szerint egyértelműsíteni kell a Felügyelő Bizottság szerepét és megbízatását, továbbá a hozzáférést az OLAF vizsgálati tevékenységével kapcsolatos információkhoz.

Továbbá, a 883/2013 rendelet alkalmazásáról szóló értékeléshez az érdekeltekkel lefolytatott széleskörű konzultáció szerint az érdekeltek támogatják a javaslatot kísérő elemzést.

Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A javaslat elkészítéséhez a Bizottság felhasználta a 883/2013 rendelet értékeléséhez elkészített külső tanulmányt, továbbá számos független tanulmányt is. A Bizottság a szakértőkkel egy, kifejezetten ezzel foglalkozó műhelytalálkozó keretében konzultált.

Hatásvizsgálat

A Bizottság úgy ítélte meg, hogy nincs szükség hatásvizsgálatra. A javaslatot egy elemzést tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentum kíséri, mely nagy mértékben az értékelésről szóló jelentésen, külső tanulmányokon és a fent említett konzultációk eredményein alapul.

Alapjogok

Az OLAF-vizsgálatok keretében az alapjogokat a 883/2013 rendelet eljárási garanciákra vonatkozó rendelkezései, továbbá a helyszíni ellenőrzésekre és szemlékre alkalmazandó 2185/1996 rendelet biztosítja. Továbbá, az OLAF-nak biztosítania kell, hogy a tevékenységei tiszteletben tartják az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) rögzített jogokat.

A 883/2013 rendelet elfogadásával eljárási garanciákról szóló új 9. cikk került bevezetésre. A 9. cikk az OLAF-vizsgálatok tekintetében döntő fontosságú elveket tartalmaz, ideértve az OLAF arra vonatkozó kötelezettségét, hogy az érintett személy mellett és ellen szóló bizonyítékokat keressen, továbbá az objektív és pártatlan vizsgálathoz való jogot, az ártatlanság vélelmét és az önvádra kötelezés tilalmát. A 9. cikk többek között a következő területekre vonatkozó konkrét rendelkezéseket tartalmaz:

- az érintett személyek és tanúk meghallgatáson való megjelenésre vonatkozó előzetes felszólításhoz való joga;
- az érintett személy joga ahhoz, hogy a rá vonatkozó tényállással kapcsolatban észrevételeket tegyen a vizsgálat befejezésekor, azt megelőzően, hogy rögzítésre kerülnének a vizsgálat következtetései, továbbá az OLAF arra vonatkozó kötelezettsége, hogy a végleges vizsgálati jelentésben az összes ilyen észrevételt feltünteti;
- tanúk esetében – amennyiben bizonyítékok merülnek fel arra vonatkozóan, hogy egy tanú érintett személy lehet – a meghallgatás befejezéséhez való jog, továbbá, a meghallgatott személyt tájékoztatni kell az őt megillető jogokról;
- a meghallgatott személyek joga az Unió intézményeinek bármelyik hivatalos nyelvének használatához (az Unió tisztviselői vagy egyéb alkalmazottai

kötelezhetők arra, hogy az Unió intézményeinek egy olyan hivatalos nyelvét használják, amelyre vonatkozóan alapos ismeretekkel rendelkeznek), a meghallgatásról szóló jegyzőkönyv jóváhagyásához vagy a jegyzőkönyvvel kapcsolatban észrevételek megtételéhez; az érintett személyeknek e jogokon kívül joga van ahhoz, hogy a meghallgatáson egy általuk választott személlyel jelenjenek meg és joguk van a meghallgatásról készült jegyzőkönyv egy példányára;

- uniós intézmény vagy szerv tisztviselőjének, egyéb alkalmazottjának, tagjának, hivatal- vagy ügynökségvezetőnek, vagy a személyzet tagjának joga van tájékoztatást kapni olyan esetekben, amikor a vizsgálatok feltárják, hogy vizsgálatban érintett személy lehet, valamint az észrevételek megtételéhez való jog azokban az esetekben, amikor az OLAF tájékoztatja a nemzeti hatóságokat egy belső vizsgálat megindítása előtt vagy annak során.

Az eljárási garanciákról szóló új 9. cikket a következőkre vonatkozó rendelkezések egészítik ki:

- a főigazgató írásos meghatalmazást állít ki a vizsgálati feladatok lefolytatására és megjelöli benne a vizsgálat tárgyát és célját, a vizsgálat lefolytatásának jogalapját, valamint az e jogalap által biztosított vizsgálati hatásköröket (a 7. cikk (2) bekezdése);
- a jogszerűség ellenőrzése (a 17. cikk (7) bekezdése szerint, ideértve az eljárási garanciák és az alapjogok tiszteletben tartását), a vizsgálati tevékenységek arányosságának és szükségességének ellenőrzése azok lefolytatása előtt, továbbá a zárójelentések átfogó ellenőrzése;
- a bizalmas jellegre és az adatvédelemre vonatkozó rendelkezések (10. cikk);
- különböző belső és külső ellenőrzések (lehetőség a vizsgálat alá vont személy számára, hogy panaszt tegyen az OLAF-nál, továbbá a Felügyelő Bizottság, az európai adatvédelmi biztos, az európai ombudsman, az Európai Számvevőszék és a Bíróság által a megbízatásukkal összhangban elvégzett ellenőrzések).

E felsorolt rendelkezések és ellenőrzések biztosítják az eljárási garanciák betartásának és az OLAF-vizsgálat alá vont személyek alapjogai védelmének megfelelő szintjét és figyelembe veszik azt a tényt, hogy az OLAF igazgatási jogköreit gyakorolva igazgatási vizsgálatokat folytat. Továbbá, az OLAF-vizsgálatokat egy jelentés és ajánlások egészítik ki, melyek alapján adott esetben más hatóságok intézkedéseket hoznak. Amikor ilyen hatóságok az érintett személyek jogi helyzetét érintő határozatot hoznak, további eljárási jogok és garanciák alkalmazandók a hatályos jogi kerettel összhangban.

Az OLAF-vizsgálatokra vonatkozó eljárási garanciákat tartalmazó, a 883/2013 rendelettel bevezetett jogi keretet az értékelés alapvetően pozitív fejleménynek tekintette az OLAF-vizsgálat alá vont személyek jogainak védelme terén. E tekintetben az értékelés szerint nincs szükség a meglévő rendelkezések módosítására.

A javasolt módosítások nem érintik az OLAF vizsgálati hatáskörei és a vizsgálat alá vont személyek eljárási jogai közötti általános egyensúlyt. E kezdeményezés nem változtat az OLAF hatáskörein, viszont több helyen egyértelműsíti azokat. A helyszíni ellenőrzések és a szemlék lefolytatásával kapcsolatban javasolt módosítások meghagyják a jelenlegi hatásköröket, és konkrét keretbe foglalják a nemzeti jogszabályok alkalmazását, ezáltal egyértelműsítik az alkalmazandó biztosítékokat és az érintett szereplők jogait.

A javaslat egyértelműsíti továbbá, hogy a 883/2013 rendeletben és a többi uniós jogi aktusban meghatározott eljárási garanciák alkalmazandók a helyszíni ellenőrzésekre és szemlékre. Ezek közé tartozik az önvádra kötelezés tilalma, az érintett személy joga arra, hogy a meghallgatáson egy általa választott személlyel jelenjen meg és az ellenőrzés lefolytatása szerinti tagállam hivatalos nyelve használatának joga. További garanciák alkalmazandók azokban az esetekben, amikor az ellenőrzés elvégzéséhez a nemzeti hatóságok segítségére van szükség a gazdasági szereplő ellenállása miatt, vagy olyan esetekben, amikor a tagállami hatóságok segítséget nyújtanak az OLAF-nak az ellenőrzés keretében. Ilyen esetekben a nemzeti jog és az eljárási garanciák alkalmazandók a tagállamok azon általános kötelezettsége keretében, mely szerint biztosítaniuk kell az OLAF-intézkedés hatékonyságát.

Az OLAF és az Európai Ügyészség közötti együttműködés, továbbá a banki adatokhoz való hozzáféréshez a nemzeti hatóságok általi segítségnyújtásra és az Eurofisc hálózattal való együttműködésre vonatkozó új rendelkezések szükségessé tehetik személyes adatok cseréjét. Az OLAF a 45/2001 rendelet rendelkezéseit alkalmazza az ilyen adattovábbításokra. A jelenlegi gyakorlat tükrözése, továbbá az adatvédelem megerősítése céljából a javaslat módosítja a 10. cikk (4) bekezdését, mely korábban lehetővé tette az OLAF-nak adatvédelmi tisztviselő kinevezését – a módosítással ez kötelezővé válik.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A rendelethez javasolt módosításoknak nincs vonzata az Unió költségvetésére nézve.

5. EGYÉB ELEMEK

Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásnak megfelelően a rendelet tekintetében nem kell végrehajtási tervet készíteni.

Az Európai Ügyészség létrehozásának összefüggésében és az operatív együttműködés részletes szabályainak meghatározása céljából munkamegállapodásokat kell kötni az OLAF és az Európai Ügyészség között.

A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

I. Kapcsolat az Európai Ügyészséggel

Általános elvek

Az 1. cikk (4a) bekezdése és a 12g. cikk határozza meg az OLAF és az Európai Ügyészség közötti kapcsolatra vonatkozó általános elveket. Ezek az általános elvek tükrözik a 2017/1939 rendelet 101. cikkét, mely kölcsönös együttműködésen és információcserén alapuló szoros kapcsolatról rendelkezik. E kapcsolat célja, hogy minden rendelkezésre álló eszköz felhasználásra kerüljön az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére. A cikkek munkamegállapodásokról rendelkeznek, mivel szükségesek lesznek az együttműködés és az információcserre konkrét szabályainak meghatározásához.

Jelentéstétel az Európai Ügyészségnek

A 12c. cikk kötelezi az OLAF-ot arra, hogy indokolatlan késedelem nélkül jelentést tegyen az Európai Ügyészségnek minden olyan cselekményről, amellyel kapcsolatban az Európai Ügyészség gyakorolhatná a hatáskörét, a 2017/1939 rendelet 24. cikkében előírtaknak megfelelően. A jelentésnek tartalmaznia kell legalább a 2017/1939 rendelet 24. cikkében meghatározott információt. Az OLAF felhatalmazást kap a beérkező információ előzetes értékelésének elvégzésére, biztosítandó, hogy az Európai Ügyészségnek továbbított

információ kellőképpen megalapozott és tartalmazza az összes szükséges elemet. A 12c. cikk tükrözi továbbá a 2017/1939 rendelet azon rendelkezését, miszerint az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei felkérhetik az OLAF-ot arra, hogy ezt az ellenőrzést a nevükben elvégezze.

A vizsgálatok közötti átfedések elkerülése, az Európai Ügynökség támogatása és egymást kiegészítő vizsgálatok

A 12d. cikk tükrözi a 2017/1939 rendelet 101. cikkének (2) bekezdését, mely szerint az OLAF nem indíthat párhuzamosan folyó igazgatási vizsgálatot olyan ügyben, amelyben az Európai Ügyészség nyomozást folytat. A cikk létrehoz továbbá egy olyan konzultációs mechanizmust, melynek segítségével megállapítható, hogy az Európai Ügyészség nyomozást folytat-e.

A 12e. cikk konkrét eljárási szabályokat tartalmaz azokra az esetekre vonatkozóan, amelyekben az Európai Ügyészség kéri az OLAF-tól, hogy támogassa vagy egészítse ki az Európai Ügyészség tevékenységét a 2017/1939 rendelet 101. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

A 12f. cikk szerint kellően indokolt esetekben, óvintézkedések vagy pénzügyi, fegyelmi vagy igazgatási intézkedések elfogadása céljából az OLAF igazgatási vizsgálatot indíthat vagy folytathatja az ilyen vizsgálatot az Európai Ügyészség által végzett bűnügyi nyomozások kiegészítése érdekében. Ez tükrözi a 2017/1939 rendeletet, mely szerint minden rendelkezésre álló eszközt fel kell használni az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére (a 101. cikk (1) bekezdése), továbbá az átfedések elkerülésére vonatkozó szabály nem érinti az OLAF azon hatáskörét, hogy saját kezdeményezésre, az Európai Ügyészséggel szorosan egyeztetve igazgatási vizsgálatot indítson ((103) preambulumbekkezdés). Ez a rendelkezés lehetővé tesz olyan igazgatási vizsgálatokat, melyek nem a bűncselekmény lehetséges tényállási elemeinek megállapítására irányulnak, hanem a behajtás biztosítását, vagy az igazgatási vagy fegyelmi intézkedés előkészítését szolgálják. Az Európai Ügyészség tevékenységét észszerűen kiegészítő igazgatási intézkedések közé tartozhatnak pl. az adminisztratív behajtás olyan esetei, ahol fennáll az elévülés veszélye, ahol kiemelkedően magasak az érintett összegek, vagy azok az esetek, ahol kockázatos helyzetekben további források elvesztését kell elkerülni igazgatási intézkedésekkel.

Az Európai Ügyészség nyomozásai és vádhatósági eljárásai hatékonyságának biztosítása érdekében a 12f. cikk szerint az Európai Ügyészség kifogást emelhet az ellen, hogy az OLAF vizsgálatot indítson vagy folytassa a vizsgálatot, illetve a vizsgálat bizonyos tevékenységeinek elvégzése ellen. Ez a lehetőség összhangban van a 2017/1939 rendelet 101. cikkének (3) bekezdésével, mivel ilyen esetekben az Európai Ügyészség kifogásemelésének elmaradása funkcionális szempontból megfelel az említett rendelkezés alapján tett megkeresésnek.

Egyéb rendelkezések

Az Európai Ügyészség létrehozásának következményeként a javaslat a 883/2013 rendelet meglévő rendelkezéseit illetően számos kiigazítást tartalmaz (a 8. cikk (1) és (4) bekezdése, a 9. cikk (4) bekezdése, a 16. cikk, a 17. cikk (5) és (8) bekezdése).

II. Az OLAF vizsgálati tevékenységének hatékonyabbá tétele

Helyszíni ellenőrzések és szemlék, segítségnyújtás a nemzeti hatóságok részéről

A javaslat célja, hogy megszüntesse az értékelésben feltárt kétértelműségeket és akadályokat azáltal, hogy konkrétabb keretbe foglalja a nemzeti jogra való hivatkozásokat, aminek célja az OLAF helyszíni ellenőrzések és szemlék lefolytatására vonatkozó hatáskörének hatékonyabb és koherensebb alkalmazása anélkül, hogy változtatni kellene a rendelet tagállamokra való alkalmazásán.

A 3. cikk módosítása egyértelműsíti, hogy az olyan helyszíni ellenőrzések és szemlék OLAF általi lefolytatása, ahol a gazdasági szereplők alávetik magukat az OLAF általi ellenőrzésnek, kizárólag az uniós jog hatálya alá esik (a 883/2013 és a 2185/1996 rendelet). Ide tartoznak a 883/2013 és a 2185/1996 rendelet szerinti eljárási garanciák, melyek helyszíni ellenőrzésekkel és szemlékkel összefüggésben történő alkalmazását a 3. cikk (5) bekezdése tisztázza. Amikor a gazdasági szereplő nem működik együtt és az OLAF-nak a nemzeti hatóságokra kell támaszkodnia, vagy más okokból kap tőlük segítséget, a 3. cikk (7) bekezdése és a 7. cikk (3) bekezdése megőrzi azt az alapelvet, mely szerint az ilyen segítséget a nemzeti joggal összhangban kell biztosítani. A 3. cikk (3) bekezdése előírja, hogy a gazdasági szereplők kötelesek együttműködni az OLAF-fal annak vizsgálataiban során.

A 3. cikk helyszíni ellenőrzések és szemlék lefolytatására alkalmazandó jogra vonatkozó módosításai olyan egyértelműsítések, melyek összhangban vannak a 883/2013 rendelet Törvényszék általi értelmezésével, melyet a 2018. május 3-án a T-48/16 sz., *Sigma Orionis SA kontra Európai Bizottság* ügyben hozott ítélete¹ tartalmaz. A Bíróság ítélete szerint az OLAF a helyszíni ellenőrzéseket és szemléket a 883/2013 rendelet, a 2185/1996 rendelet és az OLAF főigazgatójának írásbeli meghatalmazása alapján folytatja le, amennyiben a gazdasági szereplő nem tanúsít ellenállást a helyszíni ellenőrzéssel vagy szemlével szemben. Az uniós jog előnyt élvez a nemzeti joggal szemben, amennyiben a kérdést a 883/2013 vagy a 2185/1996 rendelet szabályozza. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy a (2185/1996 rendelet) gazdasági szereplő ellenőrzéssel szembeni lehetséges ellenállására vonatkozó rendelkezései nem állapítanak meg „ellenálláshoz való jogot” a gazdasági szereplő számára, a rendelkezések csupán azt irányozzák elő, hogy az ellenőrzéssel szemben ellenállást tanúsító gazdasági szereplő a nemzeti hatóságok segítségével (a nemzeti jog alapján) kényszeríthető az ellenőrzés elfogadására. Az eljárási garanciákat illetően a Bíróság emlékeztet arra, hogy az OLAF-nak tiszteletben kell tartania az uniós jogban, elsősorban a Chartában megállapított alapjogokat.

A 8. cikk (2) és (3) bekezdésének, továbbá a 12. cikk (3) bekezdésének módosításai az OLAF-intézkedés hatékonyságát hivatottak biztosítani az olyan esetekben, ahol a rendelet nemzeti jog alkalmazására hivatkozik.

Bankszámlákkal kapcsolatos információ

A 7. cikk (3) bekezdésének módosítása egyértelműsíti a tagállamok kötelezettségét arra, hogy segíteniük kell az OLAF munkáját bankszámla-információk továbbításával. Az OLAF-vizsgálatok hatékonyabbá tétele érdekében ezek az információk tartalmazzák a bankszámlatulajdonosokkal kapcsolatos, a tagállamok nemzeti központi bankszámla-nyilvántartásaiban és adat-visszanyerési rendszereikben tárolt információkat (az ötödik pénzügyi irányelv, melyről az Unió társjogalkotói 2017 decemberében állapodtak meg). Azokban az esetekben, ahol a vizsgált csalás elkövetési módozatának kiderítéséhez ilyen információra van szükség, a pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos információkat is továbbítani kell. Megmarad a rendeletben már meghatározott elv, miszerint az ilyen segítséget a nemzeti joggal összhangban kell biztosítani.

Héa

A 3. cikk (1) bekezdése egyértelműsíti, hogy az OLAF a megbízatása valamennyi területén helyszíni ellenőrzéseket és szemléket végezhet. Továbbá, a tagállamokkal való hatékony együttműködés biztosítása érdekében a 12. cikk (5) bekezdésének módosítása lehetővé teszi, hogy az OLAF információt cseréljen a 904/2010 rendelettel létrehozott Eurofisc hálózattal.

¹ Még nem tették közzé. Lásd a 73–118. pontot.

Az OLAF által összegyűjtött bizonyítékok elfogadhatósága

A 11. cikk (2) bekezdésének módosítása figyelembe veszi az egyenértékűség elvét a nemzeti közigazgatási vizsgálók által készített közigazgatási jelentésekre alkalmazott szabályokat illetően a büntetőeljárásokban. A módosítás bevezeti a nemzeti bíróságok előtti, nem büntetőjogi jellegű bírósági eljárásokban, továbbá a tagállami közigazgatási eljárásokban az OLAF-jelentésekre vonatkozóan az elfogadhatóság elvét, csupán a jelentések hitelességét kell ellenőrizni. Végezetül, a rendelkezés biztosítja a jelentések elfogadhatóságát az uniós szintű közigazgatási és bírósági eljárásokban. Ez javítani fogja az OLAF-vizsgálatok eredményeinek hatékony felhasználását anélkül, hogy ez ütközne az ilyen bizonyítékok értékelésével.

Csalásellenes koordinációs szolgálatok

A 12a. cikk pontosítja a csalásellenes koordinációs szolgálatok szerepét a tagállamokban annak biztosítása céljából, hogy az OLAF megkapja a vizsgálatai hatékony lefolytatásához szükséges segítséget. A csalásellenes koordinációs szolgálatok szervezete és hatáskörei tagállami hatáskörben maradnak. A csalásellenes koordinációs szolgálatok támogathatják az OLAF-ot a külső és belső vizsgálatok lefolytatásában, a koordinációs tevékenységekben, és egymással is együttműködhetnek.

Koordinációs tevékenységek

A 12b. cikk új rendelkezést vezet be, mely meghatározza az OLAF által lefolytatható koordinációs tevékenységeket.

III. Egyértelműsítés és egyszerűsítés

A 4. cikk (2) bekezdésének módosítása hozzáigazítja a digitális kriminalisztikai műveletek lefolytatását a technológiai fejlődéshez.

A 3. cikk (9) bekezdésének, a 11. cikk (3) bekezdésének és a 12. cikk (1) bekezdésének módosítása koherensebbé teszi a belső és a külső vizsgálatokra vonatkozó szabályokat.

A 7. cikk (6) bekezdésének módosítása egyértelműsíti, hogy az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek bármikor konzultálhatnak az OLAF-fal óvintézkedések meghozatala céljából.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló
883/2013/EU, Euratom rendeletnek az Európai Ügyészséggel való együttműködés és az
OLAF vizsgálatai hatékonysága tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 325. cikkére, összefüggésben az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéssel és különösen annak 106a. cikkével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv³, valamint az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet⁴ elfogadásával az Unió jelentős mértékben megerősítette az Unió pénzügyi érdekeinek büntetőjogi eszközökkel folytatott védelmére rendelkezésre álló eszközöket. Az Európai Ügyészség hatáskört kap bűnügyi nyomozások lefolytatására a résztvevő tagállamokban és vádemelésekre az Unió költségvetését sértő, az (EU) 2017/1371 irányelvben meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatban.
- (2) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (a továbbiakban: a Hivatal) igazgatási vizsgálatokat folytat le igazgatási szabálytalanságok és bűnöző magatartás feltárása céljából. Vizsgálatai végén a Hivatal igazságügyi ajánlásokat tehet a nemzeti ügyészségeknek, amivel lehetővé kívánja tenni vádemelések és vádhatósági eljárások lefolytatását a tagállamokban. Azokat az eseteket, amelyek az Európai Ügyészségben résztvevő tagállamokban merültek fel és bűncselekmények gyanújára adnak okot, a jövőben az OLAF jelenteni fogja az Európai Ügyészségnek és együttműködik vele a nyomozásai keretében.
- (3) Ezért a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁵ módosítani kell az (EU) 2017/1939 rendelet elfogadását követően. A 883/2013/EU, Euratom

² HL C [...], [...], [...] o.

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

⁴ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai

rendelet szabályainak tükrözniük kell és ki kell egészíteniük az (EU) 2017/1939 rendeletben az Európai Ügyészség és a Hivatal közötti kapcsolatra vonatkozóan meghatározott rendelkezéseket abból a célból, hogy biztosítani lehessen az Unió pénzügyi érdekeinek legmagasabb szintű, a két szerv közötti szinergiák révén történő védelmét.

- (4) Közös célkitűzésük, nevezetesen az uniós költségvetés integritásának megőrzése érdekében, a Hivatalnak és az Európai Ügyészségnek szoros kapcsolatot kell kialakítania és fenntartania a lojális együttműködés alapján, melynek célja a megbízatásuk egymást kiegészítő jellegének biztosítása, továbbá az intézkedéseik koordinálása, elsősorban az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés hatóköre tekintetében. E kapcsolat végső soron hozzájárul annak biztosításához, hogy az összes eszköz felhasználásra kerüljön az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére és elkerüljék az erőfeszítések közötti szükségtelen átfedéseket.
- (5) Az (EU) 2017/1939 rendelet előírja, hogy a Hivatal, valamint az Unió összes intézménye, szerve, hivatala és ügynöksége, továbbá az illetékes nemzeti hatóságok indokolatlan késedelem nélkül jelentést tesznek az Európai Ügyészségnek minden olyan büntetendő cselekményről, amellyel kapcsolatban az Európai Ügyészség gyakorolhatná hatáskörét. Mivel a Hivatal megbízatása a csalásra, korrupcióra és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenységre irányuló igazgatási vizsgálatok elvégzésére terjed ki, ideális helyzetben van és megfelelő eszközökkel rendelkezik ahhoz, hogy az Európai Ügyészség partnere és kiemelt információforrása legyen.
- (6) Az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó lehetséges büntetendő cselekményre utaló tényállási elemek a gyakorlatban szerepelhetnek a Hivatalhoz beérkezett eredeti állításokban, illetve megállapítást nyerhetnek a Hivatal által igazgatási szabálytalanság gyanúja alapján indított igazgatási vizsgálat során is. A Hivatalnak annak érdekében, hogy eleget tegyen az Európai Ügynökség felé fennálló jelentéstételi kötelezettségének, adott esettől függően jelentenie kell a büntetendő cselekményt bármelyik szakaszban a vizsgálat előtt vagy a vizsgálat lefolytatása során.
- (7) Az (EU) 2017/1939 rendelet meghatározza azokat az elemeket, amelyeket, szabály szerint, a jelentéseknek legalább tartalmazniuk kell. Lehetséges, hogy a Hivatalnak ezen elemek azonosítása céljából előzetesen értékelnie kell az állításokat és ehhez össze kell gyűjtenie a szükséges információt. A Hivatal ezt az értékelést haladéktalanul és olyan eszközökkel végzi el, amelyek nem veszélyeztetik a jövőbeni lehetséges bünyügyi nyomozást. A Hivatal, miután elvégezte az értékelést, jelenti az Európai Ügyészségnek a hatáskörébe tartozó bűncselekmény gyanúját.
- (8) Tekintettel a Hivatal tapasztalatára, lehetővé kell tenni az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei számára a Hivatal igénybe vételét a hozzájuk beérkezett állítások előzetes értékelésének elvégzéséhez.
- (9) Az (EU) 2017/1939 rendeletnek megfelelően a Hivatal alapvetően nem indíthat párhuzamosan folyó igazgatási vizsgálatot olyan ügyben, amelyben az Európai Ügyészség nyomozást folytat. Azonban bizonyos esetekben az Unió pénzügyi érdekeinek védelme szükségessé teheti, hogy a Hivatal kiegészítő igazgatási vizsgálatot folytasson le az Európai Ügyészség által indított büntetőeljárás lezárása előtt annak megállapítása céljából, hogy szükség van-e óvintézkedésekre, vagy kell-e

parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

hozni pénzügyi, fegyelmi vagy igazgatási intézkedéseket. Az ilyen kiegészítő vizsgálatok megfelelőek lehetnek többek között az olyan esetekben, amikor elévülési szabályok alá tartozó, az Unió költségvetését megillető összegek behajtásáról van szó, amikor kiemelkedően magasak az érintett összegek, vagy amikor kockázatos helyzetekben további források elvesztését kell elkerülni igazgatási intézkedésekkel.

- (10) Az (EU) 2017/1939 rendelet szerint az Európai Ügyészség kérheti a Hivaltól ilyen kiegészítő vizsgálatok lefolytatását. Azokban az esetekben, amikor az Európai Ügyészség nem kér kiegészítő vizsgálatot, lehetővé kell tenni, hogy a kiegészítő vizsgálatot a Hivatal kezdeményezésére is le lehessen folytatni bizonyos feltételek mellett. Az Európai Ügyészség számára különösen biztosítani kell, hogy kifogást emelhessen az ellen, hogy a Hivatal vizsgálatot indítson vagy folytassa a vizsgálatot, illetve a Hivatal vizsgálatának bizonyos tevékenységeinek elvégzése ellen. A kifogásnak az Európai Ügyészség általi nyomozás hatékonyságának védelmének kell alapulnia és e céllal arányosnak kell lennie. A Hivatal tartózkodik az olyan intézkedéstől, amellyel szemben az Európai Ügynökség kifogást emelt. Amennyiben az Európai Ügyészség nem emel kifogást, a Hivatal a vizsgálatát az Európai Ügyészséggel szorosan egyeztetve folytatja le.
- (11) A Hivatalnak aktívan támogatnia kell az Európai Ügyészséget a nyomozásai során. E tekintetben az Európai Ügyészség kérheti a Hivaltól a bünygyi nyomozásai támogatását vagy kiegészítését az e rendelet szerinti hatáskörök gyakorlásán keresztül. Ezekben az esetekben a Hivatal ezeket a műveleteket a hatáskörén belül és az e rendeletben meghatározott kereten belül végzi el.
- (12) A Hivatal és az Európai Ügyészség közötti hatékony koordináció biztosítása érdekében folyamatos információcserére van szükség a két intézmény között. A két intézmény intézkedései közötti megfelelő koordináció biztosítása és az átfedések elkerülése érdekében különösen fontos az információcsere a Hivatal vizsgálatainak és az Európai Ügyészség nyomozásainak elindítását megelőző szakaszokban. A Hivatal és az Európai Ügyészség az információcserére vonatkozó részletes szabályokat és feltételeket a munkamegállapodásaikban határozzák meg.
- (13) A 883/2013/EU, Euratom rendelet alkalmazásának értékeléséről szóló, 2017. október 2-án elfogadott bizottsági jelentés⁶ következtetése szerint a jogi keret 2013-as módosításai egyértelmű javulást hoztak a vizsgálatok lefolytatása, a partnerekkel való együttműködés és az érintett személyek jogai tekintetében. Az értékelés ugyanakkor rámutatott olyan hiányosságokra, amelyek befolyásolják a vizsgálatok eredményességét és hatékonyságát.
- (14) A bizottsági értékelésben megállapított, egyértelmű hiányosságok felszámolása céljából módosítani kell a 883/2013/EU, Euratom rendeletet. Ezek rövid távra szóló, döntő fontosságú módosítások, melyekkel megerősíthető a Hivatal vizsgálataira vonatkozó keret és biztosítható egy erős és teljes mértékben működőképes Hivatal, mely igazgatási vizsgálatokkal egészíti ki az Európai Ügyészség által alkalmazott büntetőjogi megközelítést, ugyanakkor a módosítások nem vonják maguk után a megbízatás vagy a hatáskörök megváltoztatását. A módosítások elsősorban azokat a területeket érintik, amelyeken jelenleg az akadályozza a Hivatal vizsgálatainak hatékony lefolytatását – pl. a helyszíni ellenőrzések lefolytatását, a bankszámla-információkhoz való hozzáférés lehetőségét, vagy a Hivatal által készített jelentések bizonyítékként való elfogadhatóságát –, hogy a rendelet nem elég egyértelmű.

⁶ COM(2017) 589. A jelentést az SWD(2017) 332 sz., értékelést tartalmazó bizottsági szolgálati munkadokumentum, valamint a Hivatal Felügyelő Bizottságának 2/2017. sz. véleménye kísérte.

- (15) Ezek a módosítások nem érintik a vizsgálatok keretében alkalmazandó eljárási garanciákat. A Hivatal köteles alkalmazni a 883/2013/EU, Euratom rendeletben, a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁷ és az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott eljárási garanciákat. Ez a keret előírja, hogy a Hivatalnak a vizsgálatait objektíven, pártatlanul és bizalmasan kell lefolytatnia, az érintett személy mellett és ellen szóló bizonyítékokat kell keresnie és a vizsgálati tevékenységeket írásos meghatalmazás alapján kell elvégeznie, a jogszerűség ellenőrzése mellett. A Hivatalnak biztosítani kell a vizsgálatai alá vont érintett személyeket megillető jogokat, többek között az ártatlanság vélelmét és az önvádra kötelezés tilalmát. A meghallgatás során az érintett személyeknek többek között joga van egy általuk választott személy jelenlétére, a meghallgatásról szóló jegyzőkönyv jóváhagyására, valamint az Unió bármelyik hivatalos nyelvének használatára. Továbbá, az érintett személyeknek joga van ahhoz, hogy a tényekkel kapcsolatban észrevételeket tegyenek azt megelőzően, hogy rögzítésre kerülnének a vizsgálat következtetései.
- (16) A Hivatal helyszíni ellenőrzéseket és szemléket végez, melyek lehetővé teszik számára a gazdasági szereplők helyiségeibe való belépést és a dokumentumaikhoz való hozzáférést a csalás, korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb jogellenes tevékenység gyanúja alapján indított vizsgálatainak keretében. Ezen ellenőrzések és vizsgálatok lefolytatása e rendelettel és a 2185/96/Euratom, EK rendelettel összhangban történik, melyek néhány esetben az említett hatáskörök gyakorlását nemzeti jogban meghatározott feltételekhez köti. A bizottsági értékelés megállapította, hogy nem minden esetben egyértelmű, hogy milyen mértékben alkalmazandó a nemzeti jog, ami következképpen akadályozza a Hivatal vizsgálati tevékenységeinek hatékony lefolytatását.
- (17) Ezért helyénvaló egyértelműsíteni azokat az eseteket, amikor a nemzeti jogot kell alkalmazni a Hivatal vizsgálatainak során, anélkül, hogy változtatni kellene a Hivatal hatásköreire vagy a rendelet tagállamokra való alkalmazásán. Ez az egyértelműsítés tükrözi a Törvényszék T-48/16 sz., *Sigma Orionis SA kontra Európai Bizottság* ügyben a közelmúltban hozott ítéletét.
- (18) Azokban az esetekben, amikor az érintett gazdasági szereplő aláveti magát az ellenőrzésnek, a helyszíni ellenőrzések és szemlék Hivatal általi lefolytatása kizárólag az uniós jog hatálya alá esik. Ez lehetővé teszi a Hivatal számára, hogy a vizsgálati hatásköreit hatékony és koherens módon gyakorolja valamennyi tagállamban, abból a célból, hogy hozzájáruljon az Unió költségvetésének magas szintű védelméhez az Unió egész területén, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 325. cikkében előírtaknak megfelelően.
- (19) Azokban a helyzetekben, amikor a Hivatalnak a nemzeti illetékes hatóságok segítségére van szüksége, különösen azokban az esetekben, amikor a gazdasági szereplő ellenáll a helyszíni ellenőrzésnek és a szemlének, a tagállamoknak biztosítaniuk kell a Hivatal intézkedésének hatékonyságát és a szükséges segítséget a nemzeti eljárásjog vonatkozó szabályaival összhangban.
- (20) A 883/2013/EU, Euratom rendeletben kötelezni kell a gazdasági szereplőket a Hivatallal való együttműködésre. Ez összhangban áll egyfelől a 2185/96/Euratom, EK rendelet szerinti azon kötelezettségükkel, hogy a helyszíni ellenőrzések és szemlék lefolytatása céljából kötelesek engedélyezni a helyiségekbe, telkekre, közlekedési

⁷ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

eszközökre vagy egyéb üzleti céllal használt területekre való bejutást, másfelől a költségvetési rendelet 129. cikke⁸ szerinti kötelezettséggel, mely szerint minden olyan személy vagy szervezet, amely uniós finanszírozásban részesül, maradéktalanul együttműködik az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében, a Hivatal által lefolytatott vizsgálatok összefüggésében is.

- (21) Ezen együttműködési kötelezettség részeként biztosítani kell, hogy a Hivatal vizsgálat tárgyát képező üggyel kapcsolatos releváns információ benyújtására kötelezhessen azokat a gazdasági szereplőket, akik érintettek lehetnek a vizsgálatban, vagy akik releváns információ birtokában lehetnek. A gazdasági szereplők, amikor eleget tesznek az ilyen információkérésnek, nem kötelesek bevallani, hogy illegális tevékenységet folytattak, viszont kötelesek megválaszolni a tényszerű kérdéseket és dokumentumokat átadni még akkor is, ha ezek az információk felhasználhatók velük vagy egy másik gazdasági szereplővel szemben a jogellenes tevékenység fennállásának megállapításához.
- (22) A gazdasági szereplőknek a helyszíni ellenőrzések és a szemlék során lehetővé kell tenni az ellenőrzés szerinti tagállam bármely hivatalos nyelvének használatát, és biztosítani kell számukra az egy általuk választott személy jelenlétéhez – ideértve külső jogi tanácsadó jelenlétéhez – való jogot. A jogi tanácsadó jelenléte ugyanakkor nem jogi feltétele a helyszíni ellenőrzések és szemlék érvényességének. A helyszíni ellenőrzések és szemlék hatékonyságának – különösen a bizonyíték eltűnésének veszélye tekintetében való – biztosítása érdekében a Hivatal számára biztosítani kell a helyiségekbe, telkekre, közlekedési eszközökre vagy egyéb üzleti céllal használt területekre való bejutást anélkül, hogy a gazdasági szereplő jogi tanácsadóval való konzultációja késleltetné a bejutást. A Hivatal általi ellenőrzés lefolytatásának megkezdése csak rövid, észszerű ideig késhet a jogi tanácsadóval való konzultáció miatt. Az ilyen késedelmet a lehető legrövidebbre kell korlátozni.
- (23) Az átláthatóság biztosítása érdekében a helyszíni ellenőrzések és szemlék lefolytatása során a Hivatal ellátja a gazdasági szereplőket az együttműködési kötelezettségükkel és az együttműködés megtagadásával járó következményekkel, továbbá az ellenőrzésre alkalmazandó eljárással – többek között az alkalmazandó eljárási garanciákkal – kapcsolatos megfelelő információval.
- (24) Belső vizsgálatok, és adott esetben külső vizsgálatok során a Hivatal hozzáfér bármely olyan releváns információhoz, amely az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek birtokában van. A bizottsági értékelésben javasoltak alapján a folyamatos technológiai fejlődés figyelembe vétele céljából szükséges egyértelműsíteni, hogy ezt a hozzáférést attól függetlenül kell biztosítani, hogy ezeket az információkat és adatokat milyen adathordozón tárolják.
- (25) A Hivatal vizsgálataira vonatkozó keret koherensebbé tétele céljából még szorosabban össze kell hangolni a belső és a külső vizsgálatokra alkalmazandó szabályokat a bizottsági értékelésben azonosított következtetlenségek kiküszöbölése érdekében az olyan esetekben, ahol nem indokolt eltérő szabályok alkalmazása. Ilyen eset lehet például annak biztosítása, hogy – hasonlóan a belső vizsgálatokhoz – a külső vizsgálatot követően elkészített jelentések és ajánlások megküldhetők az érintett intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség számára, hogy meghozhassa a megfelelő intézkedést. A Hivatal, amennyiben azt a megbízatása lehetővé teszi, támogatja az

⁸ A 129. cikk beillesztésre kerül az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/XX rendeletébe (az új költségvetési rendelet), melyről politikai megállapodás született és amely várhatóan a következő hónapokban kerül elfogadásra.

érintett intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget az ajánlái nyomon követésében. A Hivatal és az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek közötti együttműködés további biztosítása érdekében a Hivatal, szükség esetén, tájékoztatja az érintett uniós intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget arról a döntéséről, hogy nem indít külső vizsgálatot, például abban az esetben, amikor az eredeti információ forrása uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség volt.

- (26) A Hivatalnak rendelkeznie kell azokkal az eszközökkel, amelyek szükségesek a pénz útjának visszakövetéséhez, ezáltal kideríthető sok csalárd magatartás esetében a jellemző elkövetési módozat. A nemzeti hatóságokkal való együttműködésnek és az általuk nyújtott segítségnek köszönhetően a Hivatal jelenleg több tagállamban hozzáfér a vizsgálati tevékenysége szempontjából releváns, a hitelintézetek birtokában lévő bankinformációkhoz. Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen egy Uniószerre hatékony megközelítés követését, a rendeletnek meg kell határoznia az illetékes nemzeti hatóságok azon kötelezettségét, hogy a Hivatal segítségére vonatkozó általános kötelezettségük részeként ellássák a Hivatalt a bankszámlákkal és a fizetési számlákkal kapcsolatos információkkal. Főszabályként ez az együttműködés a tagállamok pénzügyi információs egységein keresztül történik. Amikor a nemzeti hatóságok ilyen segítséget nyújtanak a Hivatalnak, az érintett tagállam nemzeti joga szerinti eljárásjog vonatkozó rendelkezéseivel összhangban járnak el.
- (27) A Hivatal általi, óvintézkedések elfogadása céljából történő korai információ-továbbítás az Unió pénzügyi érdekei védelmének egyik alapvető eszköze. Annak érdekében, hogy biztosítható legyen e tekintetben a Hivatal és az Unió intézményei, hivatalai, szervei és ügynökségei közötti szoros együttműködés, helyénvaló az utóbbiak számára lehetővé tenni, hogy bármikor konzultálhassanak a Hivatallal bármilyen megfelelő óvintézkedésről való döntés céljából, ideértve a bizonyítékok megővését szolgáló intézkedéseket.
- (28) A Hivatal által készített jelentések jelenleg már elfogadható bizonyítéknak minősülnek igazgatási vagy bírósági eljárásokban ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett, mint az adott ország nemzeti közigazgatási vizsgálói által készített közigazgatási jelentések. A Bizottság értékelése megállapította, hogy néhány tagállamban e szabály nem biztosítja eléggé a Hivatal tevékenységeinek hatékonyságát. A Hivatal által készített jelentések hatékonyságának javítása és következetes felhasználásának előmozdítása érdekében a rendeletben biztosítani kell az ilyen jelentések elfogadhatóságát a nemzeti bíróságok előtti, nem büntetőjogi jellegű bírósági eljárásokban, továbbá a tagállami közigazgatási eljárásokban. A nemzeti közigazgatási vizsgálók által készített jelentésekkel való egyenértékűség szabályát a továbbiakban is alkalmazni kell a büntetőjogi jellegű, nemzeti bírósági eljárások esetében. A rendeletnek biztosítania kell továbbá a Hivatal által készített jelentések elfogadhatóságát az uniós szintű közigazgatási és bírósági eljárásokban.
- (29) A Hivatal megbízatása kiterjed az Unió héaalapú saját forrásokból származó bevételeinek védelmére. Ezen a területen a Hivatalnak képesnek kell lennie arra, hogy támogassa és kiegészítse a tagállamok tevékenységeit a megbízatásával összhangban lefolytatott vizsgálatok, a nemzeti illetékes hatóságokkal határon átnyúló, összetett ügyekben történő koordináció, továbbá a tagállamok és az Európai Ügyészség támogatása és segítése révén. E célból lehetővé kell tenni a Hivatalnak a 904/2010/EU tanácsi rendelettel⁹ létrehozott Eurofisc hálózaton keresztüli információcserét a

⁹ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

hozzáadottérték-adó területén történő csalás elleni küzdelem előmozdítása és megkönnyítése céljából.

- (30) A tagállami csalásellenes koordinációs szolgálatokat a 883/2013/EU, Euratom rendelet vezette be a Hivatal és a tagállamok közötti hatékony együttműködés és információcseré – többek között operatív jellegű információk cseréjének – elősegítése céljából. Az értékelés szerint a szolgálatoknak pozitív hatása volt a Hivatal munkájára. Az értékelés arra is rámutatott, hogy szükséges pontosítani a szolgálatok szerepét annak biztosítása érdekében, hogy a Hivatal megkapja a vizsgálatai hatékony lefolytatásához szükséges segítséget, ugyanakkor a csalásellenes koordinációs szolgálatok szervezete és hatáskörei tagállami hatáskörben maradnak. E tekintetben a csalásellenes koordinációs szolgálatoknak képesnek kell lenniük arra, hogy biztosítsák, megszerezzék vagy összehangolják a Hivatal számára a feladatai hatékony ellátásához szükséges segítséget a külső vagy belső vizsgálatok előtt, során vagy azok végén.
- (31) A Hivatal azon kötelezettsége, hogy segítséget nyújtson a tagállamoknak az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére hozott intézkedéseik összehangolásához, kulcseleme a tagállamok közötti, határon átnyúló együttműködés támogatására vonatkozó megbízatásának. Részletesebb szabályokat kell meghatározni a Hivatal koordinációs tevékenységeinek, továbbá a tagállami hatóságokkal, harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel ebben az összefüggésben folytatott együttműködésének elősegítése érdekében. E szabályok nem sérthetik a tagállami közigazgatási hatóságok közötti kölcsönös segítségnyújtásra, továbbá az említett hatóságok és a Bizottság közötti együttműködésre irányadó rendelkezésekben a Bizottságra ruházott hatáskörök Hivatal általi gyakorlását, elsősorban az 515/97/EK tanácsi rendeletet¹⁰.
- (32) Emellett lehetővé kell tenni a Hivatal számára, hogy a koordinációs tevékenységeivel összefüggésben kérhesse a csalásellenes koordinációs szolgálatok segítségét, továbbá lehetővé kell tenni a csalásellenes koordinációs szolgálatoknak az egymás közötti együttműködést a csalás elleni küzdelem területén való együttműködést szolgáló, rendelkezésre álló mechanizmusok további megerősítése érdekében.
- (33) Mivel e rendelet célja, nevezetesen az Unió pénzügyi érdekei védelmének megerősítése a Hivatal működésének az Európai Ügyészség létrehozásához történő hozzáigazításán, továbbá a Hivatal vizsgálatainak hatékonyságának növelésén keresztül, nem valósítható meg kellőképpen kizárólag tagállami szinten, de uniós szinten jobban megvalósítható a két uniós hivatal közötti kapcsolatra irányadó szabályok elfogadása és a Hivatal által az Unió területén lefolytatott vizsgálatok hatékonyabbá tétele révén, az Unió az Európai Unió működéséről szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl a csalás, korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység elleni küzdelem hatékonyabbá tételéhez szükséges mértéket.
- (34) Ez a rendelet nem módosítja a tagállamok azon hatáskörét és felelősségét, hogy a csalás, korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység elleni küzdelem céljából intézkedéseket hozzanak.

¹⁰ A Tanács 515/97/EK rendelete (1997. március 13.) a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről (HL L 82., 1997.3.22., 1. o.).

(35) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság egyeztetett az európai adatvédelmi biztossal és ...-án/-én véleményt nyilvánított¹².

(36) A 883/2013/EU, Euratom rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 883/2013/EU, Euratom rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A Hivatal szoros kapcsolatot alakít ki és tart fenn az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelettel¹³ megerősített együttműködés keretében létrehozott Európai Ügyészséggel. E kapcsolat kölcsönös együttműködésen és információcserén alapul. E kapcsolat célja különösen annak biztosítása, hogy a két intézmény megbízatásának egymást kiegészítő jellege és a Hivatal által az Európai Ügyészségnek nyújtott támogatás révén minden rendelkezésre álló eszköz felhasználásra kerüljön az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére.

A Hivatal és az Európai Ügyészség közötti együttműködésre a 12c.–12f. cikk az irányadó.”;

2. A 2. cikk 4. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„4. igazgatási vizsgálatok (a továbbiakban: vizsgálatok): az 1. cikkben meghatározott célkitűzések elérése érdekében, valamint adott esetben a vizsgált tevékenységek szabálytalan jellegének megállapítása céljából a Hivatal által a 3. és a 4. cikk szerint végzett szemle, ellenőrzés és egyéb intézkedés; e vizsgálatok nem befolyásolhatják az Európai Ügyészség vagy a tagállamok illetékes hatóságainak a büntetőeljárás kezdeményezésére vonatkozó hatáskörét.”;

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Külső vizsgálatok

(1) A Hivatal az 1. cikkben, továbbá a 2. cikk 1. és 3. pontjában meghatározott hatáskörökön belül helyszíni ellenőrzéseket és szemléket folytat a tagállamokban, és a hatályos együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokkal és bármely más hatályos jogi eszközzel összhangban harmadik országokban és a nemzetközi szervezetek helyiségeiben.

(2) A helyszíni ellenőrzések és szemlék lefolytatása e rendelettel összhangban történik, és amennyiben az adott kérdést e rendelet nem szabályozza, a 2185/96/Euratom, EK rendelettel összhangban.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

¹² HL C ...

¹³ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

- (3) A gazdasági szereplők együttműködnek a Hivatallal annak vizsgálatainak során. A Hivatal írásbeli vagy – akár meghallgatás útján – szóbeli információkat kérhet a gazdasági szereplőktől.
- (4) A Hivatal a helyszíni ellenőrzéseket és szemléket írásos meghatalmazás felmutatásával végzi az e rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében és a 2185/1996/Euratom, EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint. A Hivatal tájékoztatja az érintett gazdasági szereplőt az ellenőrzésre alkalmazandó eljárásról, ideértve az alkalmazandó eljárási garanciákat és az érintett gazdasági szereplőre vonatkozó együttműködési kötelezettséget.
- (5) E hatáskörök gyakorlása során a Hivatalnak be kell tartania az e rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK rendeletben meghatározott eljárási garanciákat. Helyszíni ellenőrzés és szemle lefolytatása során az érintett gazdasági szereplő nem kötelezhető saját magára nézve terhelő nyilatkozatok megtételére és joga van egy általa választott személy jelenlétére. A gazdasági szereplőnek, amikor helyszíni ellenőrzés során nyilatkozatokat tesz, lehetővé kell tenni a letelepedés szerinti tagállam bármely hivatalos nyelvének használatát. A választott személy jelenlétéhez való jog nem akadályozhatja a Hivatalt abban, hogy belépjen a gazdasági szereplő helyiségeibe és indokolatlanul nem késleltetheti az ellenőrzés megkezdését.
- (6) A Hivatal kérésére az érintett tagállam illetékes hatósága megadja a Hivatal alkalmazottainak a szükséges segítséget ahhoz, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett írásbeli meghatalmazásnak megfelelően a feladataikat hatékonyan láthassák el.

Az érintett tagállamnak a 2185/96/Euratom, EK rendeletnek megfelelően gondoskodnia kell arról, hogy a Hivatal alkalmazottai hozzáférhessenek valamennyi olyan, a vizsgálat tárgyára vonatkozó információhoz és dokumentumhoz, amely szükségesnek bizonyul a helyszíni ellenőrzések és szemle hatékony és eredményes lefolytatásához, és arról, hogy megőrizhessék az ilyen dokumentumokat vagy adatokat annak biztosítása céljából, hogy azok ne tűnhessenek el.

- (7) Amikor az érintett gazdasági szereplő aláveti magát az e rendelet szerint engedélyezett helyszíni ellenőrzésnek és szemlének, nem alkalmazandó a 2988/95/Euratom, EK rendelet 2. cikkének (4) bekezdése és a 2185/96/Euratom, EK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése, amennyiben ezek a rendelkezések előírják a nemzeti jog betartását és a Hivatal információhoz és dokumentumokhoz való hozzáférését a nemzeti közigazgatási vizsgálatokra vonatkozó feltételekre korlátozhatják.

Ha a Hivatal alkalmazottai megállapítják, hogy a gazdasági szereplő ellenáll az e rendelet szerint engedélyezett helyszíni ellenőrzésnek vagy szemlének, az érintett tagállam a nemzeti jogának megfelelően megadja a Hivatal alkalmazottainak a szükséges segítséget a bűnüldöző hatóságok részéről ahhoz, hogy a Hivatal hatékonyan és indokolatlan késedelem nélkül lefolytathassa a helyszíni ellenőrzését vagy szemlét.

Az e bekezdésnek vagy a (6) bekezdésnek megfelelő segítségnyújtás során az illetékes nemzeti hatóságok az érintett illetékes nemzeti hatóságra alkalmazandó nemzeti eljárási szabályokkal összhangban járnak el. Amennyiben a nemzeti szabályozás értelmében az említett segítségnyújtáshoz igazságügyi hatóság általi felhatalmazásra van szükség, az ilyen felhatalmazást kérelmezni kell.

- (8) Vizsgálati tevékenységének részeként a Hivatal a 2988/95/EK, Euratom rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében, továbbá az említett rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ágazati szabályok szerinti ellenőrzéseket és szemléket a tagállamokban, és a hatályos együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokkal és bármely más hatályos jogi eszközzel összhangban harmadik országokban és nemzetközi szervezetek helyiségeiben folytatja le.
- (9) Külső vizsgálat során a Hivatal a csalás, korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység fennállásának megállapításához szükséges mértékben hozzáférhet a vizsgálat tárgyát képező üggyel kapcsolatos bármely, az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek birtokában lévő releváns információhoz és adathoz, függetlenül attól, hogy azokat milyen adathordozón tárolják. E célból a 4. cikk (2) és (4) bekezdése alkalmazandó.
- (10) A 12c. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a Hivatal még azt megelőzően csalásra, korrupcióra és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenységre utaló információ birtokába jut, hogy határozatot hoztak volna arról, hogy indítsanak-e külső vizsgálatot, a Hivatal tájékoztathatja az érintett tagállam illetékes hatóságait, és szükség esetén az érintett intézményeket, szerveket, hivatalokat és ügynökségeket.

Az érintett tagállamok illetékes hatóságai a 2988/95/EK, Euratom rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében említett ágazati szabályok sérelme nélkül gondoskodnak arról, hogy megfelelő intézkedésre kerüljön sor, amelyben a nemzeti joggal összhangban a Hivatal is részt vehet. Az érintett tagállamok illetékes hatóságai kérésre tájékoztatják a Hivatalt a meghozott intézkedésekről, valamint az e bekezdés első albekezdésben említett tájékoztatás alapján tett megállapításairól.”;

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A belső vizsgálatok során:

- a) a Hivatalnak joga van ahhoz, hogy közvetlenül és előzetes bejelentés nélkül hozzáférjen az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek birtokában levő minden releváns információhoz és adathoz, függetlenül attól, hogy azokat milyen adathordozón tárolják, és belépjen az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek helyiségeibe. A Hivatal felhatalmazást kap arra, hogy megvizsgálja az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek számláit. A Hivatal az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek birtokában lévő minden dokumentumról és minden adathordozó tartalmáról másolatot vagy kivonatot készíthet, és szükség esetén az ilyen dokumentumokat vagy adatokat megőrizheti annak biztosítása céljából, hogy azok ne tűnessenek el;
- b) a Hivatal írásbeli vagy – akár meghallgatás útján – szóbeli információkat kérhet az intézmények vagy szervek tisztviselőitől, egyéb alkalmazottjaitól, tagjaitól, a hivatal- vagy ügynökségvezetőktől vagy a személyzet tagjaitól.”;

(b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 3. cikkkel összhangban a Hivatal helyszíni ellenőrzéseket és szemléket végezhet a gazdasági szereplők helyiségeiben, hogy hozzáférjen a belső vizsgálat tárgyát képező üggyel összefüggő lényeges információkhoz.”;

- (c) A (8) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 12c. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a Hivatal még azt megelőzően csalásra, korrupcióra és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenységre utaló információ birtokába jut, hogy határozatot hoztak volna arról, hogy indítsanak-e belső vizsgálatot, a Hivatal tájékoztathatja az érintett intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget. Az érintett intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség kérésre tájékoztatja a Hivatalt a meghozott intézkedésekről és a tájékoztatás alapján tett megállapításairól.”;

5. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

- (a) Az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A 12d. cikk sérelme nélkül a főigazgató vizsgálatot indíthat, ha kellő gyanú – amely alapulhat bármely harmadik fél vagy névtelen forrás által nyújtott információn is – áll fenn arra vonatkozóan, hogy csalást, korrupciót és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenységet követtek el.”;

- (b) A (3) bekezdés a következő mondatral egészül ki:

„Ez a bekezdés nem alkalmazandó az Európai Ügyészség (EU) 2017/1939 rendelet szerinti nyomozásaira.”;

- (c) A (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Amennyiben a főigazgató úgy határoz, hogy nem indít külső vizsgálatot, haladéktalanul továbbíthat minden releváns információt az érintett tagállam illetékes hatóságainak, hogy azok szükség esetén az uniós és a nemzeti jogszabályokkal összhangban meghozhassák a megfelelő intézkedéseket. Amennyiben szükséges, a Hivatal tájékoztatja az érintett intézményt, szervet, hivatalt vagy ügynökséget is.”;

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

- (a) A (3) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok illetékes hatóságai megadják a szükséges segítséget ahhoz, hogy a Hivatal alkalmazottai e rendelettel összhangban hatékonyan és indokolatlan késedelem nélkül teljesíthessék feladataikat.”;

- (b) A (3) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A Hivatal kérésére a vizsgálat tárgyát képező üggyel kapcsolatban az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ szerint létrehozott pénzügyi információs egységek és a tagállamok más illetékes hatóságai megadják a Hivatalnak a következőket:

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- a) a 2015/849/EU irányelv [32a. cikkének (3) bekezdésében] említett információt¹⁵;
 - b) amennyiben a vizsgálathoz feltétlenül szükséges, az ügyletekkel kapcsolatos rögzített adatokat.”;
- (c) A (3) bekezdés a következő harmadik albekezdéssel egészül ki:
- „Az előző albekezdéseknek megfelelő segítségnyújtás során a nemzeti illetékes hatóságok az érintett nemzeti illetékes hatóságra alkalmazandó bármely nemzeti eljárási szabállyal összhangban járnak el.”;
- (d) A (6) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „Az első albekezdésen túlmenően az érintett intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség bármikor konzultálhat a Hivatallal abból a célból, hogy a Hivatallal szorosan együttműködve megfelelő óvintézkedések meghozataláról határozzon, ideértve a bizonyítékok megővését szolgáló intézkedéseket is, és haladéktalanul értesíti a Hivatalt az ilyen határozatról.”;
- (e) A (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(8) Amennyiben egy vizsgálat nem zárható le a megindítását követő 12 hónapon belül, a főigazgató a 12 hónapos időtartam lejártakor és ezt követően hathavonta jelentést készít a Felügyelő Bizottság számára, amelyben ismerteti a vizsgálat elhúzódásának okait, és adott esetben a vizsgálat felgyorsítása érdekében a helyzet orvoslására tervezett intézkedéseket.”;
7. A 8. cikk a következőképpen módosul:
- (a) Az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:
- „Az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei az Európai Ügyészségnek az (EU) 2017/1939 rendelet 24. cikkének megfelelő jelentéstétel során ehelyett továbbíthatják a Hivatalnak az Európai Ügyészségnek megküldött jelentés másolatát.”;
- (b) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) Az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint – amennyiben az nem ellentétes a nemzeti joggal – a tagállamok illetékes hatóságai a Hivatal kérésére vagy saját kezdeményezésükre továbbítanak a Hivatalnak minden olyan birtokukban lévő dokumentumot és információt, amely a Hivatal által végzett, folyamatban lévő vizsgálatra vonatkozik.
- Vizsgálat indítását megelőzően a Hivatal kérésére benyújtják a birtokukban lévő minden olyan dokumentumot és információt, amely szükséges az állítások értékeléséhez vagy az 5. cikk (1) bekezdésében a vizsgálatok indítására vonatkozóan meghatározott kritériumok alkalmazásához.”;
- (c) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(3) Az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint – amennyiben az nem ellentétes a nemzeti joggal – a tagállamok illetékes hatóságai továbbítanak a Hivatalnak minden egyéb, csalás, korrupció és az Unió pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység elleni

¹⁵ A 32a. cikk (3) bekezdését az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról szóló (EU) 2018/XX európai parlamenti és tanácsi irányelv illeszti be az (EU) 2015/849 irányelvbe, melyről 2017. december 19-én politikai megállapodás született és várhatóan a következő hónapokban kerül elfogadásra.

küzdelemmel összefüggésben birtokukban lévő, lényegesnek ítélt dokumentumot vagy információt.”;

(d) A cikk a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ez a cikk nem alkalmazandó az Európai Ügyészségre az olyan bűncselekmények tekintetében, amelyekkel kapcsolatban gyakorolhatná hatáskörét az (EU) 2017/1939 rendelet 22. cikkével és 25. cikkével összhangban.

Ez nem sértheti az Európai Ügyészség arra vonatkozó lehetőségét, hogy megadja a Hivatalnak az ügyekkel kapcsolatos releváns információt az (EU) 2017/1939 rendelet 34. cikkének (8) bekezdésével, 36. cikkének (6) bekezdésével, 39. cikkének (4) bekezdésével, továbbá a 101. cikkének (3) és (4) bekezdésével összhangban.”;

8. A 9. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (4) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Azokban a kellően indokolt esetekben, amikor szükség van a vizsgálat bizalmas jellegének megőrzésére, és/vagy azokban esetekben, amikor az Európai Ügyészség vagy nemzeti igazságügyi hatóság hatáskörébe tartozó vizsgálati eljárások igénybevételevel járnak, a főigazgató dönthet úgy, hogy az arra vonatkozó kötelezettség teljesítését, miszerint az érintett személyt fel kell szólítani észrevételei megtételére, későbbre halasztja.”;

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

(a) A (4) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Hivatal a 45/2001/EK rendelet 24. cikkével összhangban adatvédelmi tisztviselőt nevez ki.”;

10. A 11. cikk a következőképpen módosul:

(a) Az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentéshez mellékelhetők a főigazgató meghozandó intézkedésre vonatkozó ajánlásai. Ezen ajánlásokban adott esetben fel kell tüntetni az intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek, illetve az érintett tagállamok illetékes hatóságainak fegyelmi, közigazgatási, pénzügyi és/vagy bírósági intézkedéseit, valamint meg kell jelölni különösen a becsült behajtandó összeget, valamint a megállapított tények előzetes jogi minősítését.”;

(b) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ilyen jelentések és ajánlások elkészítése során figyelembe kell venni az uniós jog vonatkozó rendelkezéseit és, amennyiben alkalmazandó, az érintett tagállam nemzeti jogának vonatkozó rendelkezéseit.

Az ilyen alapon elkészített jelentések, azok hitelességének egyszerű ellenőrzését követően, elfogadható bizonyítéknak minősülnek a nemzeti bíróságok előtti, nem büntetőjogi jellegű bírósági eljárásokban és a tagállami közigazgatási eljárásokban.

A Hivatal által készített jelentések elfogadható bizonyítéknak minősülnek annak a tagállamnak a büntetőeljárásai során, amelyekben azok felhasználása szükségesnek bizonyul ugyanolyan módon és ugyanolyan feltételek mellett,

mint az adott ország nemzeti közigazgatási vizsgálói által készített közigazgatási jelentések. A jelentésekre a nemzeti közigazgatási vizsgálók által készített közigazgatási jelentésekre alkalmazott értékelési szabályokkal azonos értékelési szabályok vonatkoznak, és az ilyen jelentésekkel egyenértékű bizonyítékként kell figyelembe venni őket.

A tagállamok tájékoztatják a Hivatalt a nemzeti jog minden olyan szabályáról, amelyek relevánsak lehetnek a harmadik albekezdés alkalmazásában.

A Hivatal által készített jelentések elfogadható bizonyítéknak minősülnek az uniós bíróságok előtti bírósági eljárásokban és az uniós közigazgatási eljárásokban.”;

- (c) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A külső vizsgálatot követően készített jelentéseket és ajánlásokat, valamint az azokkal összefüggő összes vonatkozó dokumentumot a külső vizsgálatokra vonatkozó szabályoknak megfelelően meg kell küldeni az érintett tagállamok illetékes hatóságainak, valamint szükség esetén az illetékes intézménynek, szervnek, hivatalnak vagy ügynökségnek. Ezen intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség a külső vizsgálat eredményének megfelelően intézkedéseket hoz, és erről a jelentést kísérő ajánlásokban megjelölt időtartamon belül, – illetve a Hivatal külön kérésére – jelentést küld a Hivatalnak.”;

11. A 12. cikk a következőképpen módosul:

- (a) Az (1) bekezdés a következő mondatral egészül ki:

„A Hivatal az érintett intézménynek, szervnek, hivatalnak vagy ügynökségnek is továbbíthat információt.”;

- (b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az érintett tagállam illetékes hatóságai – amennyiben az nem ellentétes a nemzeti joggal – saját kezdeményezésükre vagy a Hivatal kérése alapján kellő időben tájékoztatják a Hivatalt az e cikk értelmében számukra továbbított információk alapján tett intézkedésekről.”;

- (c) A cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hivatal saját kezdeményezésre vagy kérésre releváns információkat cserélhet a 904/2010/EU rendelettel¹⁶ létrehozott Eurofisc hálózattal.”;

12. A rendelet a következő cikkekkel egészül ki:

„12a. cikk

Csalásellenes koordinációs szolgálatok a tagállamokban

- (1) A tagállamok e rendelet alkalmazásában kijelölnek egy szolgálatot (a továbbiakban: csalásellenes koordinációs szolgálat), amely elősegíti a Hivatallal való hatékony együttműködést és információcserét, ideértve az operatív jellegű információk cseréjét is. Adott esetben, a nemzeti joggal összhangban, a csalásellenes koordinációs szolgálat e rendelet alkalmazásában illetékes hatóságnak tekinthető.

¹⁶ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 1. o.).

- (2) A Hivatal kérésére, még mielőtt határozat születne arról, hogy szükséges-e vizsgálatot indítani, továbbá a vizsgálat során vagy azt követően, a csalásellenes koordinációs szolgálatok biztosítják, megszerzik vagy összehangolják a Hivatal számára a feladatai hatékony ellátásához szükséges segítséget. Ez a segítség különösen a nemzeti illetékes hatóságok által a 3. cikk (6) és (7) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, továbbá a 8. cikk (2) és (3) bekezdése szerint nyújtott segítségből áll.
- (3) A Hivatal segítséget kérhet a csalásellenes koordinációs szolgálatoktól a 12b. cikk szerinti koordinációs tevékenységek lefolytatása során, ideértve adott esetben a horizontális együttműködést és az információcserét a csalásellenes koordinációs szolgálatok között.

12b. cikk

Koordinációs tevékenységek

- (1) Az 1. cikk (2) bekezdése szerint a Hivatal megszervezheti és elősegítheti az együttműködést a tagállamok illetékes hatóságai, az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, továbbá, az együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási megállapodásokkal és bármely más hatályos jogi eszközzel összhangban, harmadik országok hatóságai és nemzetközi szervezetek között. E célból a résztvevő hatóságok és a Hivatal információkat, többek között operatív információkat gyűjthetnek, elemezhetnek és cserélhetnek egymással. A Hivatal alkalmazottai a vizsgálati tevékenységeket végző illetékes hatóságok kérésére jelen lehetnek e tevékenységek során. A 6. cikk, a 7. cikk (6) és (7) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése és a 10. cikk alkalmazandó.
- (2) A Hivatal jelentést készíthet az elvégzett koordinációs tevékenységekről és adott esetben továbbítja azt az érintett illetékes nemzeti hatóságoknak, valamint az érintett intézményeknek, szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek.
- (3) Ez a cikk nem sértheti a tagállami közigazgatási hatóságok közötti kölcsönös segítségnyújtásra, továbbá az említett hatóságok és a Bizottság közötti együttműködésre irányadó rendelkezésekben a Bizottságra ruházott hatáskörök Hivatal általi gyakorlását.
- (4) A Hivatal részt vehet az alkalmazandó uniós joggal összhangban létrehozott közös nyomozócsoportokban, és ebben a keretben az e rendelet szerint megszerzett operatív információt cserélhet.

12c. cikk

Jelentéstétel az Európai Ügyészségnek minden olyan büntetendő cselekményről, amellyel kapcsolatban gyakorolhatná hatáskörét

- (1) A Hivatal indokolatlan késedelem nélkül jelentést tesz az Európai Ügyészségnek minden olyan büntetendő cselekményről, amellyel kapcsolatban az Európai Ügyészség az (EU) 2017/1939 rendelet 22. cikkével, továbbá 25. cikke (2) és (3) bekezdésével összhangban gyakorolhatná hatáskörét. A jelentést a Hivatal a vizsgálata előtt vagy annak során, bármelyik szakaszban megküldi.
- (2) A jelentésnek tartalmaznia kell legalább a tények leírását, beleértve az okozott vagy valószínűsíthetően okozott kár értékelését, a lehetséges jogi minősítést, valamint minden rendelkezésre álló információt a potenciális sértettekről, a gyanúsítottakról, valamint minden más érintett személyről.

- (3) A Hivatal nem köteles jelenteni az Európai Ügyészségnek a nyilvánvalóan megalapozatlan állításokat.

Azokban az esetekben, amikor a Hivatalhoz beérkezett információ nem tartalmazza a (2) bekezdésben meghatározott elemeket és a Hivatalnak nincs folyamatban lévő vizsgálata, a Hivatal előzetes értékelést végezhet az állításokkal kapcsolatban. Az értékelés elvégzésére haladéktalanul, de mindenképpen az információ beérkezését követő két hónapon belül kerül sor. Ezen értékelésre a 6. cikk és a 8. cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

Ezen előzetes értékelést követően a Hivatal jelentést tesz az Európai Ügyészségnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén.

- (4) Abban az esetben, amikor a Hivatal az (1) bekezdésben említett magatartást tár fel egy vizsgálat során és az Európai Ügyészség nyomozást indít a jelentést követően, a Hivatal nem folytatja a vizsgálatát ugyanabban az ügyben, hacsak a vizsgálatra a 12e. cikkel vagy a 12f. cikkel összhangban fel nem kéri.

Az első albekezdés alkalmazása céljából a Hivatal az Európai Ügyészség ügyviteli rendszerén keresztül ellenőrzi a 12g. cikk (2) bekezdésével összhangban, hogy az Európai Ügyészség nyomozást folytat-e. A Hivatal további információt kérhet az Európai Ügyészségtől. Az Európai Ügyészség az ilyen megkeresésre 10 munkanapon belül válaszol.

- (5) Az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek kérhetik a Hivataltól, hogy végezze el a hozzájuk beérkezett állítások előzetes értékelését. Ezekre a megkeresésekre a (3) bekezdés alkalmazandó.

- (6) Abban az esetben, amikor az e cikkel összhangban az Európai Ügyészségnek megküldött jelentést követően a Hivatal lezárja a vizsgálatát, nem alkalmazandó a 9. cikk (4) bekezdése és a 11. cikk.

12d. cikk

A vizsgálatok közötti átfedések elkerülése

Ha az Európai Ügyészség ugyanabban az ügyben nyomozást folytat, a főigazgató nem indít vizsgálatot az 5. cikknek megfelelően, kivéve, ha ez a 12e. cikkel vagy a 12f. cikkel összhangban történik.

Az első albekezdés alkalmazása céljából a Hivatal az Európai Ügyészség ügyviteli rendszerén keresztül ellenőrzi a 12g. cikk (2) bekezdésével összhangban, hogy az Európai Ügyészség nyomozást folytat-e. A Hivatal további információt kérhet az Európai Ügyészségtől. Az Európai Ügyészség az ilyen megkeresésre 10 munkanapon belül válaszol.

12e. cikk

Az Európai Ügyészség támogatása a Hivatal által

- (1) Az Európai Ügyészség általi nyomozás során és az Európai Ügyészség (EU) 2017/1939 rendelet 101. cikkének (3) bekezdése szerinti kérésére a Hivatal a megbízatásával összhangban támogatja vagy kiegészíti az Európai Ügyészség tevékenységét, különösen az alábbiak révén:

- a) információk, (többek közt igazságügyi szakértői) elemzések, szaktudás és operatív támogatás rendelkezésre bocsátása;

- b) az illetékes nemzeti közigazgatási hatóságok és az uniós szervek konkrét intézkedései összehangolásának elősegítése;
 - c) igazgatási vizsgálatok lefolytatása.
- (2) Az (1) bekezdés szerint a kérés írásban továbbítandó és a kérésben meg kell határozni az intézkedést vagy intézkedéseket, melyek elvégzését az Európai Ügyészség a Hivataltól kéri, és adott esetben tartalmaznia kell az intézkedések elvégzésének tervezett ütemezését. A kérésnek információt kell tartalmaznia az Európai Ügyészség nyomozásával kapcsolatban, amennyiben ez a kérés célja tekintetében releváns. Szükség esetén a Hivatal további információt kérhet.

12f. cikk

Egymást kiegészítő vizsgálatok

- (1) Azokban a kellően indokolt esetekben, amikor a főigazgató az Európai Ügyészség már folyamatban lévő nyomozása ellenére úgy ítéli meg, hogy a Hivatal megbízatásával összhangban vizsgálatot kell indítani óvintézkedések, illetve pénzügyi, fegyelmi vagy igazgatási intézkedések elfogadásának megkönnyítése céljából, a Hivatal írásban tájékoztatja az Európai Ügyészséget a vizsgálat jellegéről és céljáról.

Az Európai Ügyészség az általa végzett nyomozás vagy vádhatósági eljárás veszélyeztetésének elkerülése érdekében kifogást emelhet a vizsgálat indítása vagy a vizsgálattal kapcsolatos bizonyos tevékenységek elvégzése ellen a tájékoztatás beérkezését követően 30 napon belül, és addig, ameddig a kifogás okai fennállnak. Az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a Hivatalt, amikor a kifogás okai megszűnnek.

Ha az Európai Ügyészség nem emel kifogást az előző albekezdésben említett időtartamon belül, a Hivatal vizsgálatot indíthat és azt az Európai Ügyészséggel szorosan egyeztetve folytatja le.

A Hivatal felfüggeszti vagy megszünteti a vizsgálatát, vagy tartózkodik a vizsgálattal kapcsolatos bizonyos tevékenységektől, amennyiben az Európai Ügyészség a második albekezdésben említett okokból a későbbiekben kifogást emel a vizsgálattal szemben.

- (2) Amikor az Európai Ügyészség a 12d. cikkel összhangban benyújtott információkérésre adott válaszában arról tájékoztatja a Hivatalt, hogy nem végez nyomozást, de a későbbiekben ugyanabban az ügyben nyomozást indít, erről a Hivatalt késedelem nélkül tájékoztatja. Ha ezen tájékoztatás beérkezését követően a főigazgató úgy ítéli meg, hogy folytatni kell a Hivatal által indított vizsgálatot óvintézkedések, illetve pénzügyi, fegyelmi vagy igazgatási intézkedések elfogadásának megkönnyítése céljából, az (1) bekezdés alkalmazandó.

12g. cikk

A Hivatal és az Európai Ügyészség közötti munkamegállapodások és információcsere

- (1) Ahol szükséges megkönnyíteni az Európai Ügyészséggel való, az 1. cikk (4a) bekezdése szerinti együttműködést, a Hivatal és az Európai Ügyészség igazgatási megállapodásokról állapodik meg. Az ilyen munkamegállapodások meghatározhatják információk – így a személyes adatok, az operatív, stratégiai vagy technikai információk és a minősített adatok – cseréjére vonatkozó gyakorlati

részleteket. A munkamegállapodások részletes szabályokat tartalmaznak a két hivatal közötti, az állítások beérkezése és azok ellenőrzése során történő folyamatos információcserére vonatkozóan.

- (2) A Hivatal „van találat/nincs találat” alapon közvetett hozzáféréssel rendelkezik az Európai Ügyészség ügyviteli rendszerében szereplő adatokhoz. Ha egyezés van a Hivatal által az ügyviteli rendszerbe bevitt adatok és az Európai Ügyészség által tárolt adatok között, az egyezés tényéről az Európai Ügyészséget és a Hivatalt is értesíteni kell. A Hivatal megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy az ügyviteli rendszerében szereplő adatokhoz az Európai Ügyészség „van találat/nincs találat” alapon hozzáféréssel rendelkezhesen.”;
13. A 16. cikk a következőképpen módosul:
- (a) Az (1) bekezdésben a harmadik mondat helyébe a következő szöveg lép:
- „A Számvevőszék, az Európai Ügyészség, az Eurojust és/vagy az Europol képviselői – az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a főigazgató vagy a Felügyelő Bizottság kérésére – eseti meghívást kaphatnak a véleménycserére.”;
- (b) A (2) bekezdés d) pontjának helyébe az alábbi szöveg lép:
- „d) a Hivatal és az intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, különösen az Európai Ügyészség közötti kapcsolatok keretei.”;
14. A 17. cikk a következőképpen módosul:
- (a) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „3. A főigazgató a külső és belső vizsgálatok vagy koordinációs tevékenységek megindításával és lefolytatásával vagy az ilyen vizsgálatok vagy koordinációs tevékenységek lefolytatását követő jelentések elkészítésével kapcsolatos feladatai ellátása során nem kérhet és nem fogadhat el utasítást kormányoktól, illetve intézményektől, szervektől, hivataloktól vagy ügynökségektől. Ha a főigazgató úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által hozott valamely intézkedés aláássa a függetlenségét, akkor erről azonnal értesíti a Felügyelő Bizottságot, továbbá határoz arról, hogy a Bizottság intézkedése miatt kíván-e keresetet benyújtani a Bírósághoz.”;
- (b) Az (5) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) azokról az esetekről, amikor a tagállamok igazságügyi hatóságainak és az Európai Ügyészségnek továbbítottak információt”;
- (c) A (8) bekezdés első albekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
- „e) kapcsolat az Európai Ügyészséggel.”;

2. cikk

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Az 1. cikk 12. pontjában említett 12c.–12f. cikk az (EU) 2017/1939 rendelet 120. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban meghatározott időponttól alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*